

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. R. O.**, bývajúceho v T., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. J. D., advokátom so sídlom v T., proti žalovaným **1/ M. I.**, bývajúcej v T., **2/ R., s.r.o.**, so sídlom v T., **3/ V. G.**“, T., žalovaní **2/ a 3/** v dovolacom konaní zastúpení JUDr. P. M., advokátom so sídlom v T., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 11 C 67/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 27. novembra 2007 sp. zn. 6 Co 126/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 27. novembra 2007 sp. zn. 6 Co 126/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany rozsudkom z 10. apríla 2007 č.k. 11 C 67/2005-194 určil, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území T., ktoré boli pôvodne zapísané v pozemkovej knihe pre kat. úz. T. vo vložke č. X. pod parcelným číslom X. dom č. X. a dvor vo výmere X. m² a v súčasnosti sú zapísané v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu v N., Správa katastra T. pre kat. územie T. na LV č. X. ako parc. č. X. ostatné plochy vo výmere X. m², parc. č. X. ostatné plochy vo výmere X. m², na LV č. X. ako parc. č. X. zastavané plochy a nádvoría vo výmere X. m², parc. č. X. zast. plochy a nádvoría vo výmere X. m², na LV č. X. ako parcela č. X. zast. plochy a nádvoría vo výmere X. m², parc. č. X.2 zast. plochy a nádvoría vo výmere X. m² a to v rozsahu novovytvorených parcel geometrickým plánom č. X. zo dňa 8.9.2005, úradne overeným Správou katastra T. dňa 22.9.2005 pod č. X., ktorý geometrický plán je neoddeliteľnou

súčasťou tohto rozsudku ako parcela č. X. ostatná plocha vo výmere X. m², parc. č. X. zast. plocha vo výmere X. m², parc. č. X. zast. plocha vo výmere X. m², parc. č. X. ostatná plocha vo výmere X. m², parc. č. X. zast. plocha vo výmere X. m² a parc. č. X. zast. plocha vo výmere X. m². Žalovaným 1/ až 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 44 355,50 Sk k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že rodičom žalobcu R. O. a manželke A. (ďalej len právni predchodcovia) boli pridelené do vlastníctva Výmerom o vlastníctve pôdy z 8. mája 1948 vydaným Poverením pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb.n. SNR pôdohospodárske nehnuteľnosti v kat. úz. T., okrem iných aj nehnuteľnosti označené vo vl. č. 2 parc. č. X., B. dom č. X. a dvor o výmere X. ha. Keďže výmer spĺňal všetky podstatné náležitosti, považoval ho za riadnu vkladu schopnú listinu. Už samotným vydaním tejto listiny príslušným orgánom, právni predchodcovia žalobcu nadobudli vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam bez ohľadu na to, či bol vykonaný zápis v pozemkovej knihe a bez ohľadu na to, ako a kedy bola zaplatená prídelová cena. Pridelené nehnuteľnosti právnym predchodcom odňaté neboli (nebolo preukázané žiadne rozhodnutie vydané príslušným orgánom o odňatí tohto prideleného majetku) a ani žalovaní ničím nepreukázali svoje tvrdenie, že právni predchodcovia žalobcu sa vzdali tohto prídelu (zápisnica MNV T. z 21.4.1953 túto skutočnosť nedokazovala; podľa jej obsahu rodičia žalobcu vniesli majetok nadobudnutý prídelom do družstva III. typu, ktoré sa v tom čase zakladalo a ktorého boli členmi). Dospel preto k záveru, že právni predchodcovia žalobcu nikdy vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam nestratili a teda, že žalobca nadobudol výlučné vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam dedením (§ 132 ods. 1 OZ). Keďže vlastníctvo k nehnuteľnostiam pôvodne zapísaným v pozemkovej knihe pre kat. úz. T. vo vložke č. 2 pod parcelným číslom X. patrilo od mája roku 1948 nepretržite právnym predchodcom žalobcu, resp. žalobcovi, považoval hospodársku zmluvu č. 3/80 z 30.5.1980 uzavretú medzi Š. T. a Z., n.p. D. (jej predmetom bola parc. č. X.) a všetky od nej sa odvíjajúce právne úkony na základe, ktorých došlo k prevodu sporných nehnuteľností na žalovaných 1/, 2/ a 3/, za právne úkony absolútne neplatné v častiach týkajúcich sa vlastníckeho práva žalobcu. Právne úkony boli totiž uzavreté subjektmi, ktoré neboli vlastníkmi sporných nehnuteľností. Žalobe preto v celom rozsahu vyhovel.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 27. novembra 2007 sp. zn. 6 Co 126/2007 na odvolanie žalovaných rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol

a rozhodol o náhrade trov konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že Výmer o vlastníctve pôdy z 8. mája 1948, na základe ktorého bola právnym predchodcom žalobcu pridelená aj nehnuteľnosť kat. úz. T. označená vo výmere ako vložka č. X., parc. č. X., B., dom číslo X. a dvor X. ha, je neplatný, lebo nehnuteľnosť ktorej sa týka nie je identická. Parcela č. X. totiž nie je uvedená a ani vyznačená v žiadnom doklade nachádzajúcom sa v spise, z čoho usúdil, že nikdy právne neexistovala. Žalobca teda nepreukázal, že parcela, ku ktorej sa domáha určenia vlastníctva, je situovaná na mieste označenom znaleckým posudkom, o ktorý opiera svoj návrh. Aj v prípade platnosti výmeru, bolo treba vziať do úvahy, že zoznam výmerov je vyhotovený bez dátumu, je v ňom uvedený i R. O., ale jeho podpis na uvedenom zozname nie je. Navyše, podľa odvolacieho súdu, z výsledkov vykonaného dokazovania bez pochyb vyplýva, že právní predchodcovia žalobcu sa vzdali svojho prídela v prospech JRD. V tejto súvislosti poukázal na zápisnicu napísanú na MNV T. z 21.4.1953, na zápisnicu spísanú na JRD T. z 30.9.1953 a najmä na zápisnicu napísanú na MNV T. z 25.1.1958. Skutočnosť, že právní predchodcovia žalobcu urobili tento jednostranný právny úkon, potvrdzuje i to, že im (aj ďalším prídelcom, ktorí sa prídelu vzdali), bol pridelený náhradný pozemok parc. č. X. (viď zápisnica napísaná na MNV T. z 9.8.1956 a prídelová listina z 26. apríla 1963) a vyplýva aj z konania právnych predchodcov žalobcu, resp. samotného žalobcu. Tým, že právní predchodcovia žalobcu sa vzdali prídelu v prospech JRD, stratili k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom sporu, vlastnícke právo. Rozsudok okresného súdu preto podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Vytýkal odvolaciemu súdu, že na jednej strane uvádza, že Výmer o vlastníctve pôdy z 8. mája 1948 je neplatný a na druhej strane za určitej situácie jeho platnosť pripúšťa. Nie je tiež jasné, či sa neplatnosť výmeru vzťahuje len na časť parc. č. X., alebo je neplatný v celom jeho rozsahu (k ostatným parcelám, ktoré sú predmetom výmeru, má žalobca vlastníctvo v KN zapísané). Nestotožnil sa s názorom odvolacieho súdu v tom, že parcela č. X. neexistovala, lebo nie je uvedená a ani vyznačená v žiadnom doklade nachádzajúcom sa v spise. Pokiaľ ide o reálne situovanie parc. č. X. v prírode, tak na jej identifikáciu bol vyhotovený geometrický plán Ing. B. O., ktorý už vychádzal z výsledkov R. a Správa katastra v T. tento plán

úradným overením schválila. Nie je preto namieste spochybňovať správnosť údajov, z ktorých vyhotoviteľ geometrického plánu vychádzal. Vyslovil zásadný nesúhlas so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého sa jeho rodičia platne vzdali vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam (prídelu) v prospech JRD. V spise sa nenachádza žiadny hodnoverný, objektívny dôkaz svedčiaci v prospech uvedeného úsudku. Uviedol, že zápisnica z 21.4.1953 napísaná na MNV T. bola robená za účelom, aby sa vykonalo vyúčtovanie s odchádzajúcimi prídelcami a stanovil užívací poplatok za pozemky a budovy. Nie je preto hodnoverným dokladom, z ktorého by vyplývalo, že právni predchodcovia žalobcu sa vzdali svojho prídelu. Túto skutočnosť rozhodne nie je možné, a to ani nepriamo, vyvodiť z obsahu zápisníc spísaných na JRD T. z 30.9.1953, na MNV T. z 25.1.1958 a 9.8.1956. Rovnako, ani z konania právnych predchodcov žalobcu, resp. samotného žalobcu nie je možné vyvodiť záver, ku ktorému dospel odvolací súd. Namietal tiež, že odvolací súd považoval nesprávne pridelenie stavebného pozemku prídelovou listinou z 26. apríla 1963 ako protihodnotu za pozemok, k vlastníckemu právu ktorého sa mali jeho rodičia vzdať. Tento prídel bol jeho právnym predchodcom daný na základe ich žiadosti za účelom výstavby rodinného domu (obdobne bolo postupované aj u iných občanov).

Žalovaní 2/ a 3/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že napadnutý rozsudok je vecne správny. Výsledky vykonaného dokazovania tak, ako ich opisuje odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností potvrdili existenciu dôvodov, pre ktoré bolo potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnuť. Navrhli preto, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol a zaviazal ho k náhrade trov konania.

Žalovaná 1/ svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu nevyužila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu vyplývajúcom z § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca odvodzoval vlastnícke právo k žalovaným nehnuteľnostiam od vlastníctva svojich právnych predchodcov (rodičov), ktorí

podľa jeho tvrdenia vlastníctvo nadobudli na základe Výmeru o vlastníctve pôdy z 8. mája 1948 vydaného Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb.n. SNR. a keďže vlastníctvo k nim nikdy nestratili, prešlo na jeho osobu dedením.

Odvolačný súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, založil svoje zmeňujúce rozhodnutie jednak na právnom názore, podľa ktorého výmer o vlastníctve pôdy považoval za neplatný (právni predchodcovia na jeho základe vlastníctvo k parc. č. X., B., dom číslo X. a dvor nadobudnúť nemohli) a jednak vychádzal z právneho názoru, že aj pre prípad platnosti výmeru, právni predchodcovia stratili vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, keď z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že sa svojho prídelu vzdali v prospech jednotného roľníckeho družstva (ďalej len JRD).

Dovolačný súd sa ani s jedným z týchto záverov odvolacieho súdu nestotožňuje, považuje ich za nesprávne.

Nariadenie č. 104/1946 Sb.n. SNR o vydávaní výmerov o vlastníctve pôdy, pridelenej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb.n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb.n. SNR (ďalej len nariadenie) upravovalo, ako to vyplýva z jeho názvu, vydávanie výmerov o vlastníctve pôdy pridelenej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb.n. SNR. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vydávať prídelcom výmery o vlastníctve pôdy bolo oprávnené Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Výmer definuje ako verejnú listinu dokazujúcu vlastnícke právo prídelcu k pridelenej pôdohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia (§ 1 ods. 2 nariadenia). Z uvedeného je zrejmé, že ak výmer bol vydaný k tomu oprávneným subjektom a obsahuje všetky podstatné náležitosti, má povahu verejnej listiny so všetkými z toho vyplývajúcimi právnymi dôsledkami. Ak výmer nevydal kompetentný orgán, prípadne v ňom chýbajú zákonom požadované podstatné náležitosti, nejde o listinu verejnú. Právnym následkom vady takejto listiny, nie je teda jej neplatnosť, ako to nesprávne ustálil odvolací súd, ale skutočnosť, že listina povahu verejnej listiny nemá a teda, že nie je spôsobilá vyvolať účinky predpokladané v ustanovení § 1 ods. 2 nariadenia.

V posudzovanej veci Výmer o vlastníctve pôdy z 8. mája 1948 spĺňal tak po formálnej, ako aj po obsahovej stránke všetky zákonné podmienky a náležitosti. Bol

vydaný Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave, teda orgánom podľa § 1 ods. 1 nariadenia k tomu kompetentným. Je v ňom uvedené, kto ho vydal, označenie právneho predpisu, podľa ktorého sa vydáva, akej veci sa týka, je datované, opatrené odtlačkom okrúhlej pečiatky a podpisom povereníka, obsahuje mená a priezviská bývalých vlastníkov, označenie osôb, v prospech ktorých sa vydáva, presné označenie nehnuteľností, ktorých sa týka a ďalšie podmienky, za ktorých sa uskutočňuje pridelenie k tam uvedeným nehnuteľnostiam. Ide preto nepochybne o prídelovú listinu, ktorú treba považovať za „perfektnú“ a ktorá má povahu verejnej listiny spôsobilej vlastnícke právo prídelcov k nehnuteľnostiam tam označeným, včítane tých, ktoré sú predmetom sporu, preukázať.

Keďže k nadobudnutiu vlastníctva prídelom zásadne nebolo treba intabulácie, nedostatok zápisu nemá vplyv na vlastníctvo k prídelu. Z hľadiska vlastníctva nebola preto ani v danom prípade rozhodujúca skutočnosť, že v pozemkovej knihe nie je urobený zápis o prídelovom konaní.

K otázke identity pozemku treba uviesť, že výmer bol vydaný v rámci pozemkovej reformy po vykonanom prídelovom konaní podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. Jeho podkladom bol Návrh prídelového plánu z 8.5.1948 potvrdený Konečným prídelovým plánom z 9.10.1953, v ktorých boli, okrem iných, uvedené aj žalobcom pridelené nehnuteľnosti z pozemkovoknižnej vložky č. X. označené ako parc. č. X., B. dom č. X. a dvor o výmere X. m². V pozemkovoknižnej vložke č. X. nehnuteľnosti boli pôvodne zapísané ako parc. č. X. o výmere X. siah (X. m²). V konečnom prídelovom pláne však bol tento pozemok ako dom a dvor s rovnakou výmerou uvedený aj ako parc. č. X., parc. č. X. a parc. č. X. na mene K. J. a manž. pod por. č. X., na mene H. Š. a M. H. pod por. č. X. a na mene Š. O. a manželka pod por. č. X., pričom podľa tvrdenia samotného žalobcu všetci, včítane právnych predchodcov žalobcu, obývali dom č. pop. X.. Z uvedeného vyplýva, že zrejme týmto parcelným označením nedošlo k vzniku nových parciel rozdelením pôvodnej pozemkovoknižnej parcely č. X. (rozdelenie pôvodnej parcely na štyri každá o výmere X. m² neprichádza do úvahy), ale že tá istá parcela bola pridelená viacerým osobám (tvorila spoločný dvor). V takomto prípade, ale nie je možné mať za to, že týmto parcelným číslom označená nehnuteľnosť, nikdy právne neexistovala.

Záver odvolacieho súdu, podľa ktorého Výmer o vlastníctve pôdy z 8. mája 1948 je neplatný, lebo nehnuteľnosť ktorej sa týka nie je identická, treba preto považovať za nesprávny.

Rovnako nesprávny je aj záver odvolacieho súdu, že právni predchodcovia žalobcu sa prídely vzdali v prospech JRD.

Dovolací súd sa stotožňuje s odvolacím súdom v tom, že odňatie prideleného majetku a vzdanie sa prídely sú dva odlišné právne inštitúty, ktoré umožňovali v tom čase platné právne predpisy. Odvolací súd správne uvádza, že vzdanie sa prídely pôdy umožňoval zákon č. 141/1950 Zb. (Občiansky zákonník) účinný od 1.1.1951 (ďalej len Občiansky zákonník alebo OZ) v ustanovení § 132 ods. 1, podľa ktorého vlastníctvo sa stráca najmä tým, že ho nadobudne niekto iný alebo že sa ho vlastník vzdá a že ide o jednostranný právny úkon, ktorým vlastník stráca svoje vlastnícke právo a dochádza tak k jeho prechodu na štát alebo inú právnickú osobu. Potiaľ možno s odvolacím súdom súhlasiť.

Odvolací súd však opomenul, že pre platnosť právneho úkonu o právach k nehnuteľnostiam zákon vyžaduje písomnú formu, okrem, ak ide o nájom rodinného domčeka alebo inej podobnej stavby alebo len časti budovy (§ 40 ods. 1 v spojení s § 38 OZ) a že z právneho úkonu musí vyplývať bez akýchkoľvek pochybností vôľa vlastníka vzdať sa vlastníctva k určitej veci.

Podľa názoru dovolacieho súdu treba prisvedčiť dovolateľovi v tom, že v spise sa nenachádza žiaden dôkaz o právnom úkone urobenom právnymi predchodcami žalobcu v písomnej forme, obsahom ktorého by bol ich prejav vôle smerujúci k vzdaniu sa vlastníctva k nehnuteľnostiam prideleným Výmerom o vlastníctve pôdy z 8. mája 1948, včítane tých, ktoré sú predmetom sporu, v prospech JRD. Za takýto dôkaz nie je možné považovať zápisnice z 21.4.1953 a z 30.9.1953 (tieto túto skutočnosť iba v texte konštatujú) a ani zápisnicu napísanú na MNV T. z 25.1.1958, z ktorej odvolací súd predovšetkým vychádzal. Ostatne uvedená zápisnica (na nej je aj podpis otca žalobcu R. O.), sa totiž týka usporiadania pohľadávky tam uvedeného pôdohospodárskeho majetku, ktorý v rámci vykonávania pozemkovej reformy nadobudli právni predchodcovia žalobcu prídely. Usporiadanie pohľadávky sa týkalo pridelenej pôdy s prídely cenou 14 556,-- Kčs (ide o pôdohospodársku pôdu pridelenú výmerom z 8.5.1948) a stavebného pozemku s prídely

cenou 1 708,-- Kčs (ide o parc. č. X.) vnesených do JRD (v čl. II. sa uvádza: „majetok vnesený do JRD, u ktorého sa zastavuje ďalšie platenie“). V upozornení, ktoré je obsahom tejto zápisnice sa konštatuje, že pôvodná platobná povinnosť prídelcu sa obnovuje v prípade jeho vystúpenia alebo vylúčenia z JRD.

Obsahom tejto zápisnice v žiadnom prípade nie je prejav vôle právnych predchodcov žalobcu smerujúci k vzdaniu sa vlastníctva k nehnuteľnostiam v prospech JRD tak, ako to z nej nesprávne vyvodil odvolací súd. Z jej obsahu vyplýva zastavenie platobnej povinnosti k majetku (pôde) prideleného výmerom z 8.5.1948, ktorý majetok právni predchodcovia žalobcu ako členovia družstva vniesli do JRD (vnieť majetok do družstva neznamenať vzdať sa ho v prospech družstva) s tým, že táto sa obnovuje v prípade ich vylúčenia alebo vystúpenia z JRD. Táto ich povinnosť ako členov družstva vyplývala zo zákona č. 69/1949 Sb. o jednotných roľníckych družstvách, ktorý upravoval v ustanovení § 2 ods. 1 písm.a/ ako hlavný predmet činnosti družstva sceľovanie (združovanie) pôdy za účelom spoločného družstevného hospodárenia. Vlastníctvo k takto združeným pozemkom zostávalo zachované, pričom družstvo k nim malo právo družstevného užívania. Tak tomu bolo aj v posudzovanej veci, čo vyplýva z uvedenej zápisnice (je nelogické zastaviť, resp. obnoviť platbu prídelovej ceny, ak by sa právni predchodcovia vzdali vlastníctva k prideleným nehnuteľnostiam v prospech JRD) a tiež aj z Konečného prídelového plánu z 8.10.1953, kde v kolónke, „kto prídel užíva“ (nie vlastní), je pri mene právnych predchodcov žalobcu uvedené JRD.

Z uvedeného je zrejmé, že rozsudok odvolacieho súdu založený na právnom názore, podľa ktorého výmer o vlastníctve pôdy je neplatný a podľa ktorého právni predchodcovia stratili vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, lebo sa svojho prídelu vzdali v prospech JRD, spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalobca preto opodstatnene namietal vadu uvedenú v § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pre ďalšie konanie dovolací súd poznamenáva, že bude potrebné zistiť, či nehnuteľnosti neprešli na štát niektorým zo spôsobov uvedených v zákone č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách alebo v zákone č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (napr. bez právneho dôvodu). Ak totiž nárok bolo možné uplatniť podľa reštitučných predpisov a oprávnená osoba tak neurobí,

spravidla nemá naliehavý právny záujem na ochrane vlastníckeho práva podľa všeobecného právneho predpisu – Občianskeho zákonníka a to ani formou žaloby o určenie v zmysle § 80 písm.c/ O.s.p. (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 130/2007). V prípade, že odvolací súd bude považovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení za preukázaný, bude potrebné zaoberať sa vecou aj z hľadiska, či žalovaní nenadobudli vlastníctvo k pozemku (jeho častiam) vydržaním (§ 134 a nasl. OZ).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová